

Cemâline Müştâk

– hatice-kilinc · 27 Nisan 2026

Ne zaman ayağım kaysa
Sen tutup kaldırdın elimden.
Kaç kez hata ettim,
hatalarda kaç ısrar bilmem.
Günahtan kararmış yüzüme
yine de nazar ettin
Kaç kez sildin
dökülen inci tanelerini gözlerimden...

Nisyanlarda boğulup
kaç kez unuttum da seni,
şefkat tokatıyla hatırlattın yeniden.
Kaç kez döndürdün,
inatla yürüdüğüm yolların dönemecinden.
Gafletin kuyularında
kaç tövbe bozdum da
ayırmadın yine kapının eşliğinden

Sen ki,

"Kulumun zannı üzereyim' diyen
Ey Rahmeti bol padişah
ben ki
kıtmirinin,
defalarca yanılıp yenilen

Ne zaman ruhum daralsa
bir inşirah serinliği bahşeden Sen,
bırakma beni bir an bile
kurtar nefsin elinden

Ey karanlık gecede
kara taşın üzerinde
kara karıncanın ayak sesini işiten

Aciz kulunum rızana talip
ne cennet sevdasıdır derdim
ne cehennem tasası beni ürküten.

Bir ızdırıp ki yerleşir içime
ruhumu titretir inceden.
Muradım budur arzum bu
Ey ruhuma can üfleyen!
Aşkınla yandığım anda alsan canımı
cemâline müştak
başka bir şey istemem.